WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

5 DEC. 1957
Nr 374
8e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

WALT DISNEY

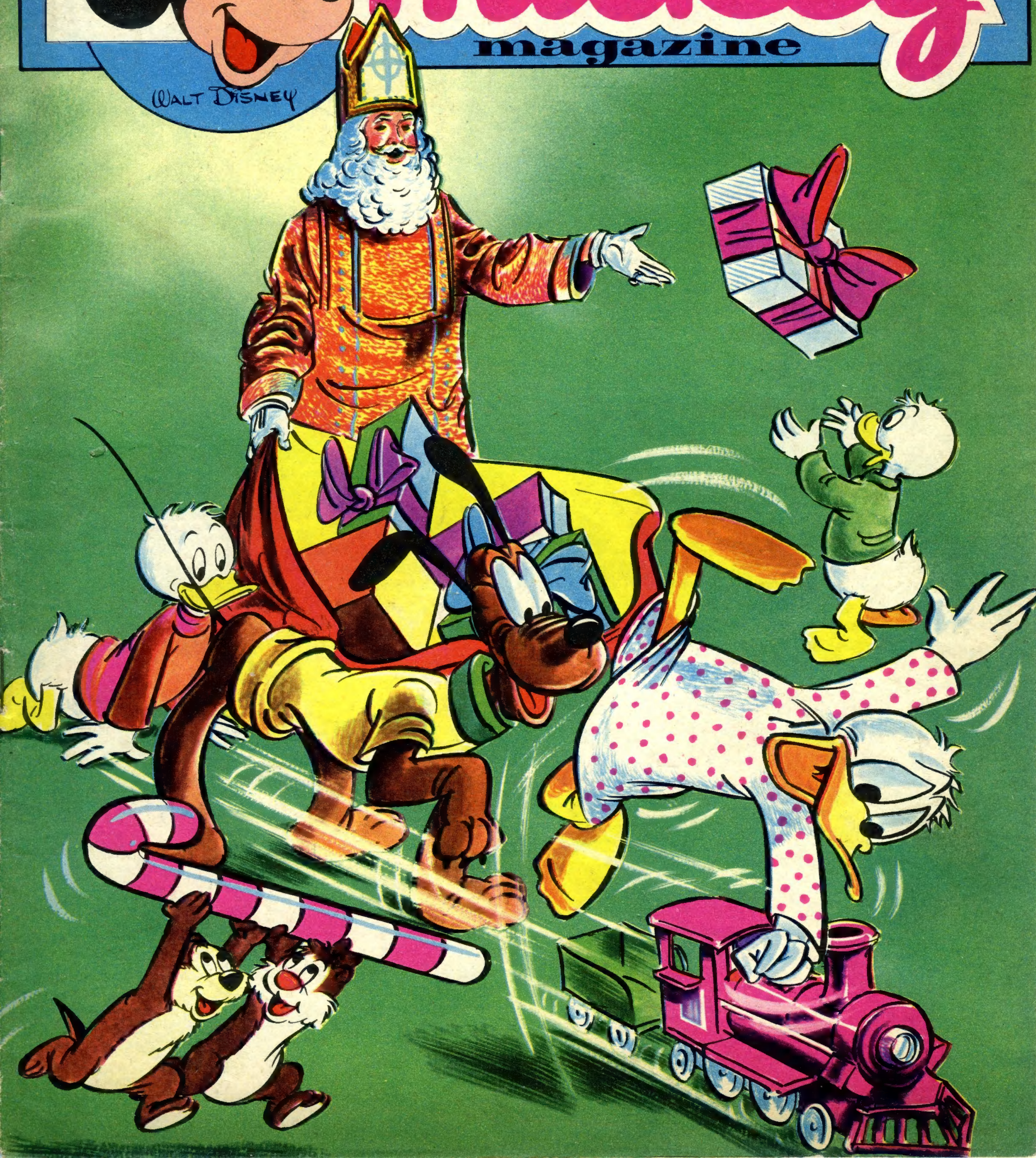

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens,

MORGEN, zoals elk jaar, vieren jullie Sinterklaas op de gewone aangename manier. Ik ben ervan overtuigd dat jullie bij deze gedachte reeds uitzonderlijk braaf geworden zijn : een toonbeeld voor allen... naar het gekende devies van onze club.

Maar er is iemand, die gewoonlijk een trouw kompagnon van de goede Sint is, maar die steeds over het hoofd gezien wordt : zijn klein ezeltje, dat hem op zijn ronde van 6 december vergezelt. Wat zou Sinterklaas zonder het diertje aanvangen ? Wie zou het speelgoed dragen, dat hij jullie moet brengen ?

De ezel is een zacht en aanhankelijk dier. Hij heeft een afschuw van publiciteit; nooit wil hij zich opdringen. Daarom hebben jullie neiging om hem te vergeten. Dit is het lot van bescheiden mensen !

Nochtans is de bescheidenheid een deugd en zou derhalve moeten beloond worden. Misschien ontmoeten jullie wel nooit het ezeltje van Sinterklaas : eerst en vooral omdat hij niet graag in het oog loopt; vervolgens omdat hij bij voorkeur op de daken rondwandelt, terwijl jullie rustig slapen.

Wel ontmoeten jullie soms op de buiten andere kleine ezeltjes, broertjes van die van Sint Nikolaas. En vermits jullie niet de kans krijgen om aan het ezeltje van Sinterklaas jullie dankbaarheid te betonen, vraag ik jullie het bij procuratie aan een van zijn broertjes te doen. Spreek hem eens lief aan. Zelfs al verstaan zij geen mensentaal, toch zijn de ezeltjes gevoelig aan vriendelijke woorden.

En vergeet niet hem een vriendelijk klapje op de schoft te geven. Je mag gerust weten, dat al de ezels van de wereld door een of ander geheim middel met mekaar in verbinding staan. Het lastdiertje van de goede Sint zal van je vriendelijk gebaar horen.

Hij zal het geweldig op prijs stellen en van dat moment af zal hij dan niet meer het ezeltje zijn dat men steeds vergeet !

Mickey

De GEEST van 1776

De neefjes van Donald bereiden zich voor om een toneelstuk te spelen, dat plaatsgrijpt in 1776, tijdens de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog. Donald beweert dat iemand zich moet bezighouden met de decors, de kostumering, de publiciteit, enz... Zo besluit hij zelf de leiding in handen te nemen.

VOLGENDE DONDERDAG: **OP ZOEK NAAR DE GEEST**

De bewoners van het ijs

Op het einde van vorige eeuw waren de wereldkaarten nog verre van volledig. Vele witte vlekken duidden ongeëxploreerde of nauwelijks gekende landstreken aan. Sindsdien hebben de ontdekkingsreizigers, die koppige zwervers, er veel toe bijgedragen om de geografen toe te laten die witte vlekken in de kleur te zetten. Nochtans blijft er een streek over, waarin de mens zich nauwelijks gewaagd heeft : de Zuidpool.
In Antarktis treft men de enige dierenreservaten aan, die nog niet door de mens bezocht werden. Zeehonden, walvissen, vetganzen en vele soorten vogels leven er in veiligheid. Ze voeden zich met de zeeflora, die overvloedig voorhanden is.

Twee maanden met een ei op de poten

Van al de bewoners van het Zuidpoolgebied zijn de vetganzen misschien wel de sympatiekste of in elk geval de meest pittoreske. Zij leven in omvangrijke groepen, die men « rookeries » noemt. Bij de meeste vogels broedt het wijfje de eiers uit; bij de vetganzen echter is het mannetje met deze taak belast. Nochtans broedt de vetgans totaal anders dan de andere vogels. Hij gaat niet gedurende vele dagen op het ei zitten, maar plaatst het ei tussen zijn buikje en poten. Op deze manier kan hij zich tijdens de broeiperiode, die twee maand duurt, gewoon verplaatsen. Gedurende die tijd bereikt zijn lichaam een temperatuur van 38° en overschrijdt soms 41°.

Straaljagers van Antarktis : de roofmeeuwen

Om en rond de vetgans-rookeries heerst gewoonlijk een leven van jewelste. Het zijn vooral de jonge *roofmeeuwen*, die bijdragen tot dit duivelse concert. Tegen het einde van de antarktische zomer bereiken deze vogels de afmeting van een kip. Ze zijn echter nog niet in staat te vliegen. Het gedrag van hun ouders is typisch : ze vliegen aan fantastische snelheid rakelings over de grond op alle indringers af. Het is alsof ze tegen uw hoofd gaan aanbotsen; op enkele centimeter afstand doen ze echter een sprong en scheren rakelings over uw schedel. De roofmeeuwen hebben een onverzadigbare honger en terrorizeren de andere vogels. Buiten de roofmeeuwen wonen in de antarktische gebieden nog enkele soorten insekten, die men onder sommige rotsen aantreft.

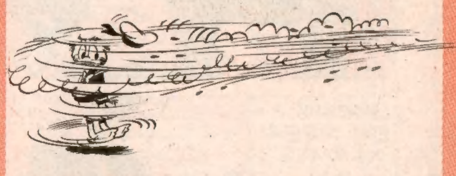

Tijdens de broedperiode leven de vetganzen in gemeenschap. De jonge vetganzen zijn zeer vroeg met een dikke donslaag bedekt, waardoor ze zwaarder lijken dan hun ouders. Het donskleed heeft echter een groot nadeel: het neemt water op als een spons. De jonge vetgans kan dus niet te water gaan om voedsel te zoeken. Zohaast een volwassen vetgans nu zijn maaltijd geëindigd heeft en naar zijn rots wilt terugkeren wordt hij omringd door een bende hongerige jongen. De oude tracht zich dreigend een weg te banen door die bende. Het is een grappig zicht die waggelende vetgans te zien wegrennen. Spoedig zijn er niet veel achtervolgers meer : één jong echter heeft de achtervolging niet opgegeven. De oude vetgans blijft staan en keert zich om. Hij begint met het jong te redetwisten. Dit stoot een hartverscheurende kreet uit. De oude laat zich vermurwen, opent de bek. Het jong steekt er de kop in om het voedsel te bemachtigen.
Men heeft nog niet kunnen vaststellen of elke vetgans zijn eigen jongen voedt of dat de jongen zich tot gelijk welke volwassene richten.

De kippen van Moeder Carey

Hoewel ze niet zover doordringen als de roofmeeuwen, zijn de stormvogels ook gasten van het Zuidpoolgebied. De vissers van de Noord - Atlantische Oceaan noemen deze stormvogels « kippen van moeder Carey ». Op het schiereiland Clark treft men er vele aan. Ze leggen er hun eiers in de rotsspleten. In de poolzomer is de lucht boven Clark soms zwart van de vogels. De stormvogels zien er in volle vlucht zwart uit, met uitzondering van een witte streep over de staart. Wanneer ze zich op het water neerzetten om zich te goed te doen aan de etensresten die overboord worden geworpen, blijven ze in dichte groepen. De stormvogels — tot welke soort ze ook mogen behoren — verdedigen hun jongen door een slechtruikende vochtstraal tot op twee meter afstand af te scheiden.

15.000 walvissen... en dan : stop !

Sinds de mens begonnen is met intensief aan walvisvangst te doen, zijn deze dieren meer en meer naar het zuidpoolgebied getrokken. Het gure klimaat is een haast onoverkomelijke hinderpaal voor de walvisjagers.
Er zijn verschillende soorten walvissen : de grootste ervan is de blauwe walvis, die tot 150 Ton kan wegen.
Om de totale uitroeiïng van het walvissenras te voorkomen, heeft men bij international akkoord vastgesteld dat de walvisjacht slechts 58 dagen per jaar mag geschieden. Het maximum aantal walvissen dat mag gevangen worden bedraagt 15.000 stuks. Dit cijfer wordt berekend naar een maat-eenheid : de *standaardwalvis*. De meeste walvissen, die gevangen worden, bereiken niet de afmeting van de standaardwalvis. Vaak gebeurt het dat men verschillende kleine walvissen moet vangen om één standaardwalvis te bereiken.

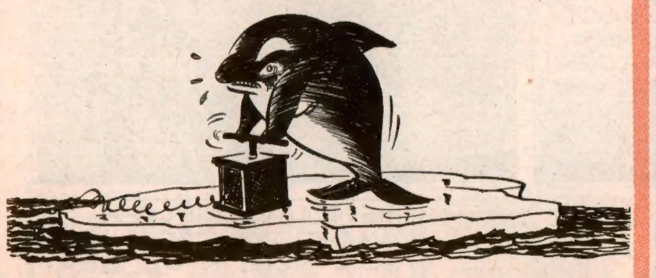

Een levende ijsbreker : de zwaardvis

De walvissen zijn de grootste dieren van het zuidpoolgebied; de zwaardvissen zijn de meest beweeglijke. Men ontmoet ze soms in benden van een twintigtal stuks: Wee de rob die op een ijsschots ligt te luieren ! De zwaardvis zwemt in volle vaart op de ijsschots toe en tracht deze te doen kantelen. Indien dit gebeurt, dan wordt het arme zeehondje door de zwaardvissen verscheurd.
Omstreeks 1820 vierde de jacht op de pelsrob hoogtij in de antarktische streken. Het duurde echter niet lang : op enkele jaren tijd was het robbenras haast uitgeroeid. Nochtans zijn er in die streken nog talrijke robbensoorten aanwezig : krabbeneters, Ross-robben, zeeluipaarden en Weddell-robben.
De krabbeneters zijn enorme robben, die haast uitsluitend op het pakijs leven. Ze komen het meest voor in het Zuidpoolgebied. Nochtans weet men haast niets af van deze robbensoort. Alleen weet men dat hun vel onbruikbaar is. Men denkt echter dat van hun olie en spek nuttig gebruik is te maken.

De zeeluipaard durft zelfs schepen aan !

Over de vetganzen van Adelie hebben we reeds gesproken. Deze leuke diertjes hebben een vreselijke vijand : de zeeluipaard.
Deze dieren bewegen zich vlugger in het water dan de vetganzen en richten vaak een echte slachting onder deze aan. Op het pakijs heeft de vetgans echter niets te vrezen, want zijn gevaarlijke vijand kan er zich slechts langzaam op verplaatsen.
De bemanningsleden van de *Glacier*, een ijsbreker, hebben zeeluipaarden opgemerkt die zich dreigend oprichtten bij het naderen van het schip en de kop van links naar rechts schudden. Toen de ijsbreker nog dichter kwam, trachtten de zeeluipaarden in de romp van het schip te bijten.

Een familie pelsrobben rust uit op een rots. Men ziet hoe de aanvoerder van de troep zich dreigend opricht tegen de opdringerige fotograaf.

Robben die nooit de weg verliezen !

De Weddell-robben hebben de eigenaardige eigenschap hun weg terug te vinden onder het pakijs, zelfs bij stikdonkere nacht. De manier waarop ze de enorme hoeveelheden vis en inktvissen ontdekken, is voor de geleerden een raadsel.
Met hetzelfde gemak vinden ze gleuven in het pakijs : om het kwartuur komen ze er adem scheppen. Hoogstwaarschijnlijk is het een kwestie van geheugen. Zohaast een mens een gat kapt in het ijs, duikt een zeehond op om er de kop door te steken.
De zeehonden, vetganzen en andere bewoners van de Antarktis hebben nog niet al hun geheimen prijsgegeven. Op dat bepaalde plekje van onze aardbol is er voor de wetenschap nog veel weggelegd. Misschien is er onder de lezertjes van dit artikel wel iemand die zich later zal ontpoppen tot een knap ontdekkingsreiziger of geleerde die ons zal inlichten over de zeden en gewoonten van de vetganzen of het knappe radar-systeem van een Weddell-rob.

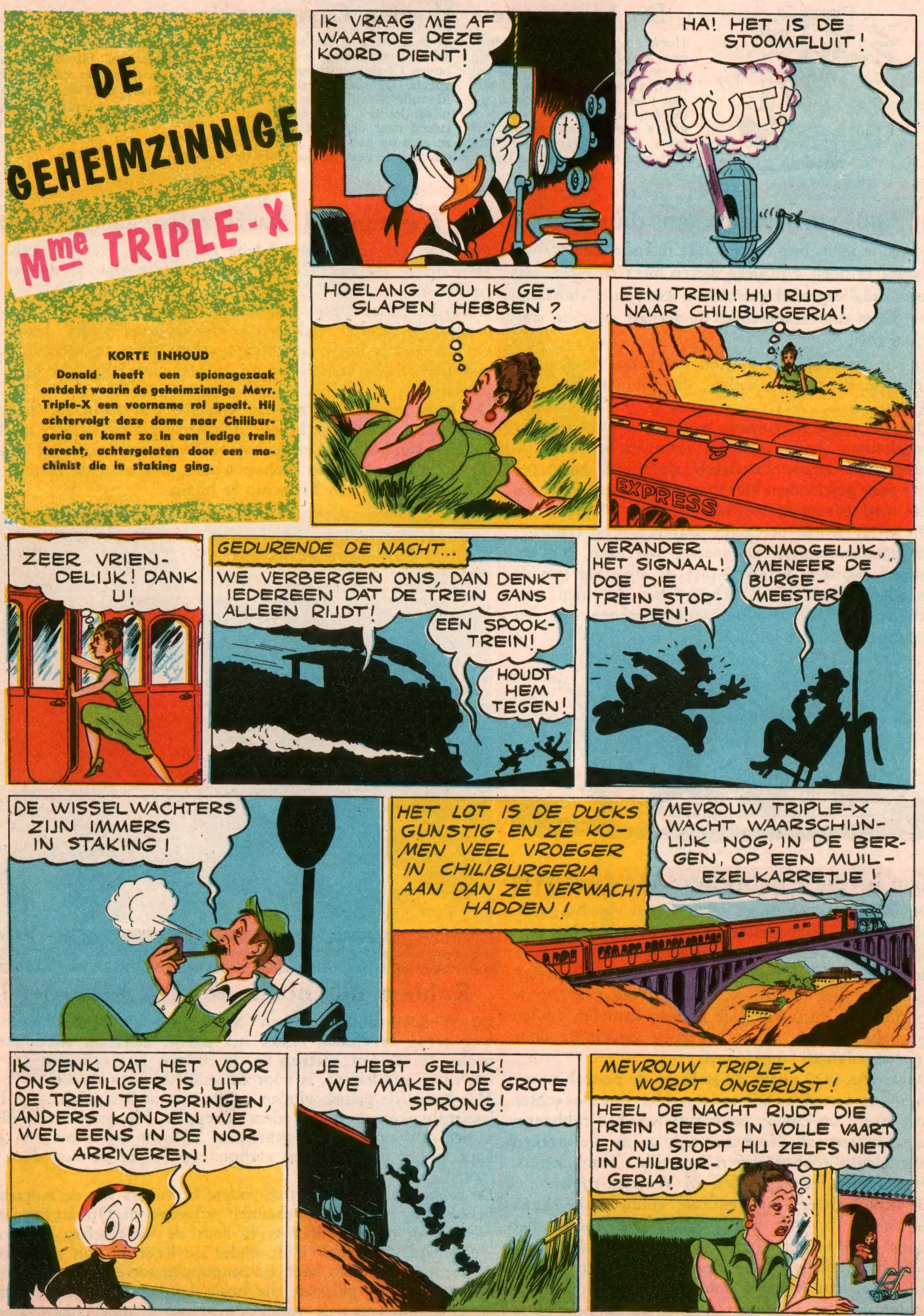

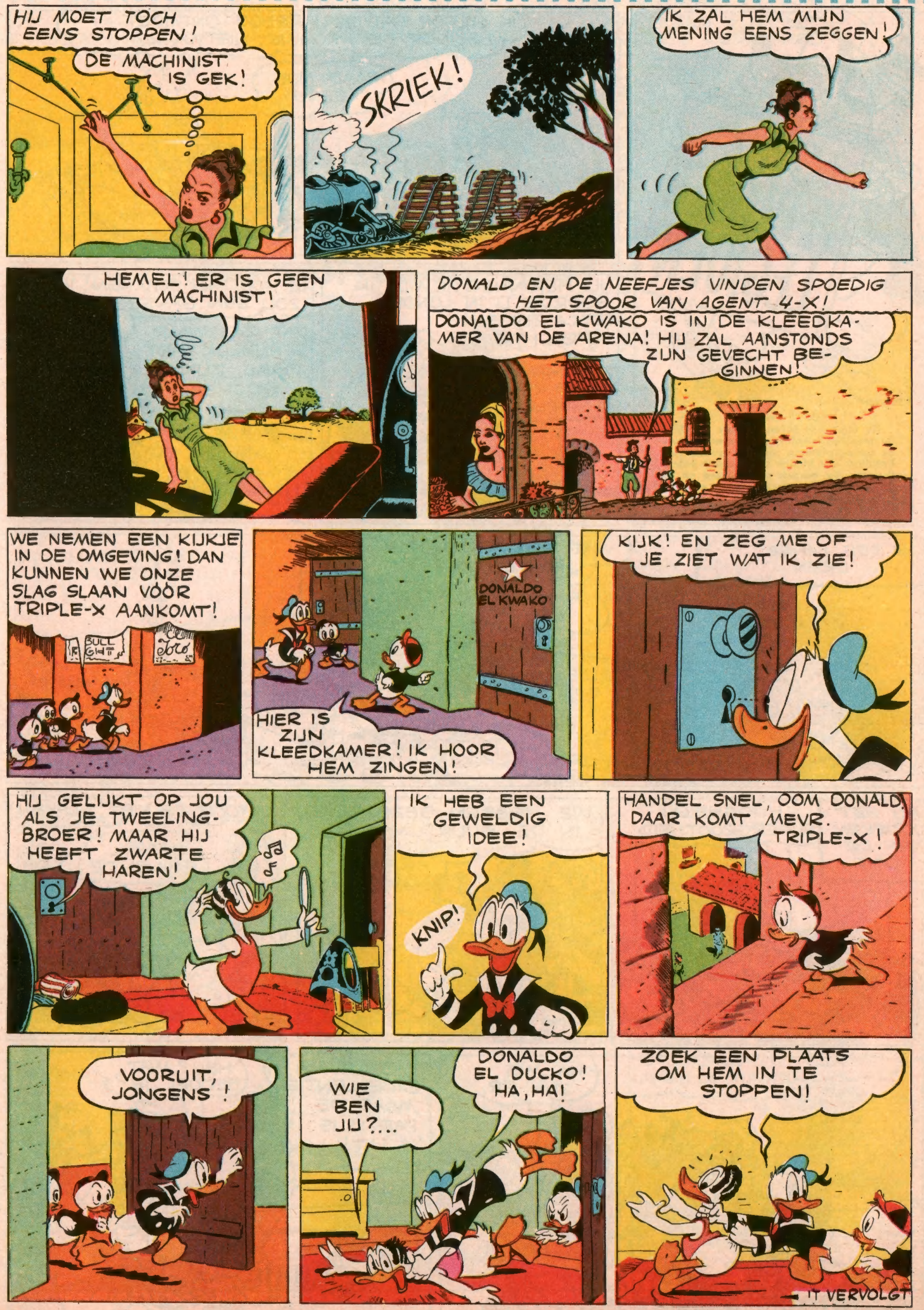

VOLGENDE DONDERDAG : **DE TORERO HOUDT NIET VAN WATER**

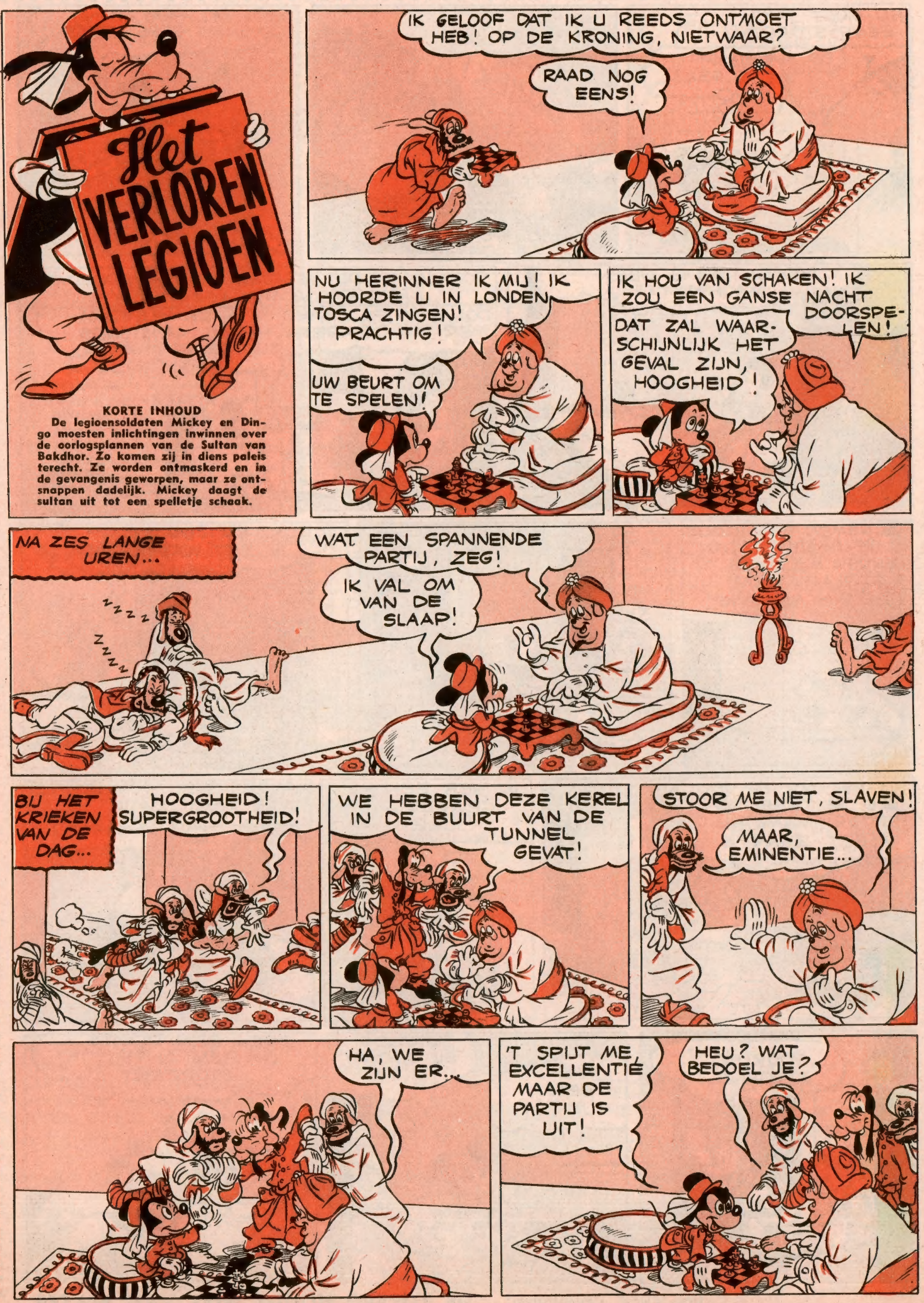

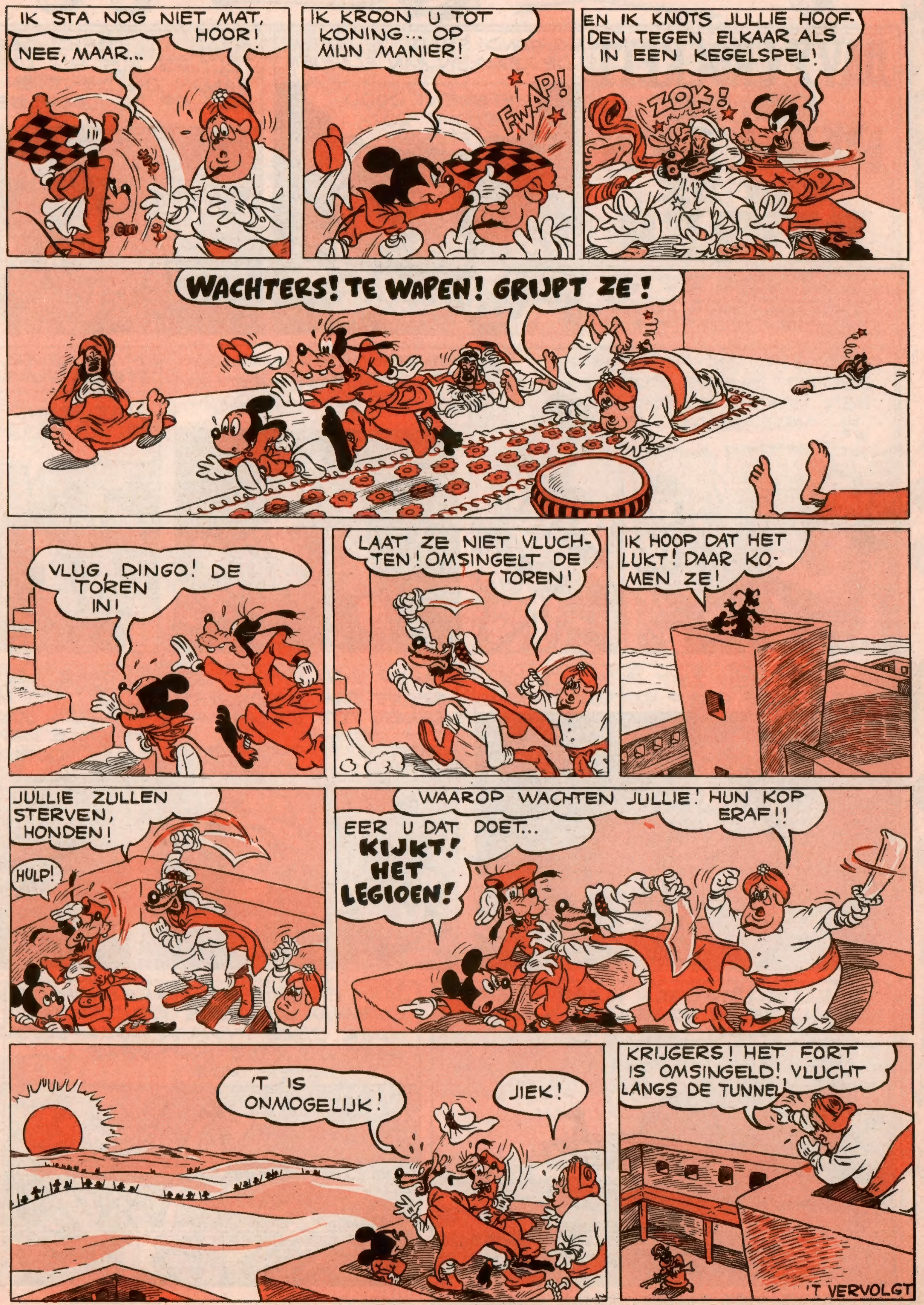

VOLGENDE DONDERDAG: **LEGIOENSOLDAAT!**

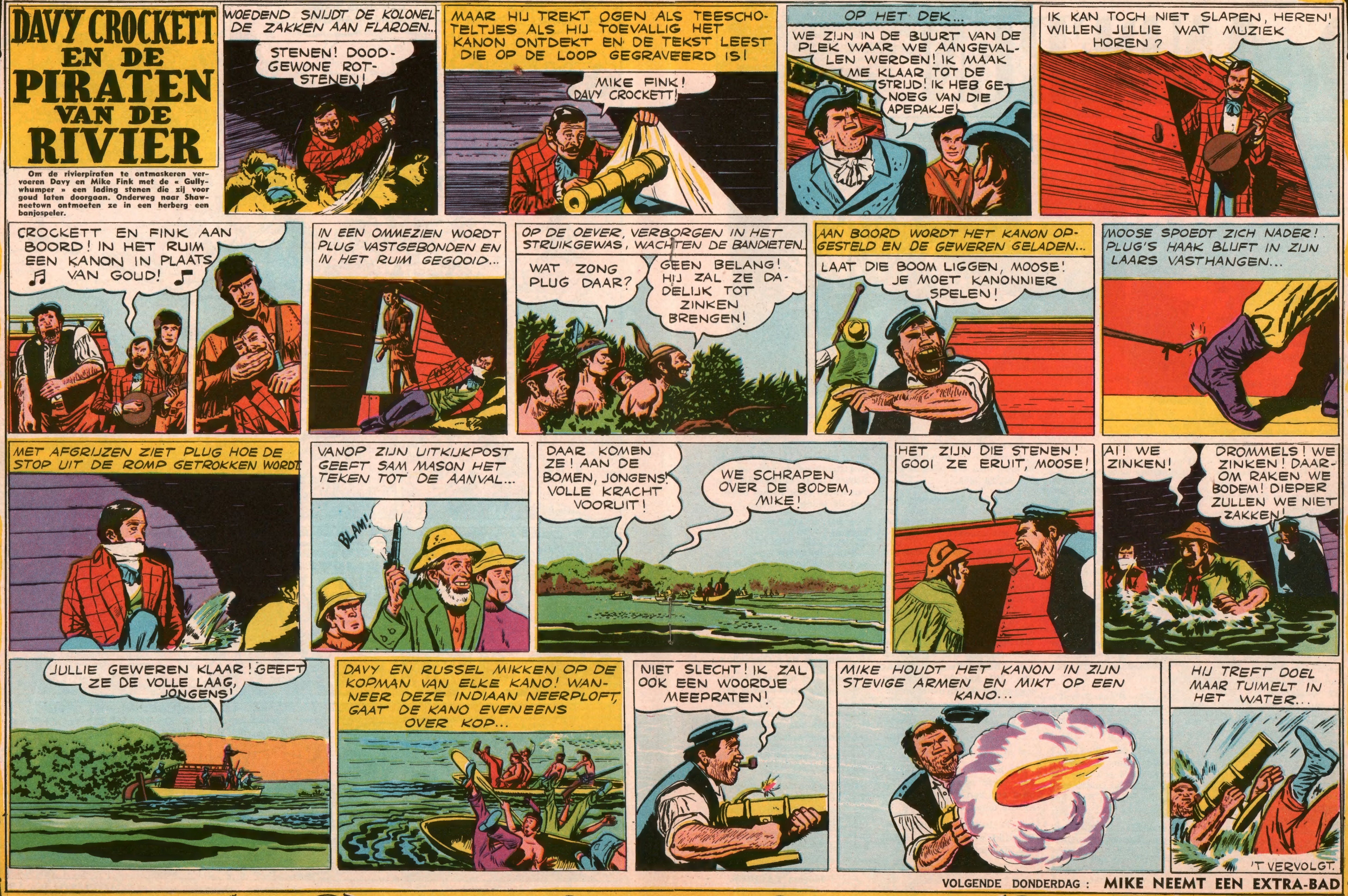

DAVY CROCKETT EN DE PIRATEN VAN DE RIVIER
Om de rivierpiraten te ontmaskeren vervoeren Davy en Mike Fink met de « Gullywhumper » een lading stenen die zij voor goud laten doorgaan. Onderweg naar Shawneetown ontmoeten ze in een herberg een banjospeler.
WOEDEND SNIJDT DE KOLONEL DE ZAKKEN AAN FLARDEN...
STENEN! DOODGEWONE ROTSTENEN!
MAAR HIJ TREKT OGEN ALS TEESCHOTELTJES ALS HIJ TOEVALLIG HET KANON ONTDEKT EN DE TEKST LEEST DIE OP DE LOOP GEGRAVEERD IS!
MIKE FINK! DAVY CROCKETT!
OP HET DEK...
WE ZIJN IN DE BUURT VAN DE PLEK WAAR WE AANGEVALLEN WERDEN! IK MAAK ME KLAAR TOT DE STRIJD! IK HEB GENOEG VAN DIE APEPAKJE!
IK KAN TOCH NIET SLAPEN, HEREN! WILLEN JULLIE WAT MUZIEK HOREN?
CROCKETT EN FINK AAN BOORD! IN HET RUIM EEN KANON IN PLAATS VAN GOUD!
IN EEN OMMEZIEN WORDT PLUG VASTGEBONDEN EN IN HET RUIM GEGOOID...
OP DE OEVER, VERBORGEN IN HET STRUIKGEWAS, WACHTEN DE BANDIETEN.
WAT ZONG PLUG DAAR?
GEEN BELANG! HIJ ZAL ZE DADELIJK TOT ZINKEN BRENGEN!
AAN BOORD WORDT HET KANON OPGESTELD EN DE GEWEREN GELADEN...
LAAT DIE BOOM LIGGEN, MOOSE! JE MOET KANONNIER SPELEN!
MOOSE SPOEDT ZICH NADER! PLUG'S HAAK BLIJFT IN ZIJN LAARS VASTHANGEN...
MET AFGRIJZEN ZIET PLUG HOE DE STOP UIT DE ROMP GETROKKEN WORDT.
VANOP ZIJN UITKIJKPOST GEEFT SAM MASON HET TEKEN TOT DE AANVAL...
BLAM!
DAAR KOMEN ZE! AAN DE BOMEN, JONGENS! VOLLE KRACHT VOORUIT!
WE SCHRAPEN OVER DE BODEM, MIKE!
HET ZIJN DIE STENEN! GOOI ZE ERUIT, MOOSE!
AI! WE ZINKEN!
DROMMELS! WE ZINKEN! DAAROM RAKEN WE BODEM! DIEPER ZULLEN WE NIET ZAKKEN!
JULLIE GEWEREN KLAAR! GEEFT ZE DE VOLLE LAAG, JONGENS!
DAVY EN RUSSEL MIKKEN OP DE KOPMAN VAN ELKE KANO! WANNEER DEZE INDIAAN NEERPLOFT, GAAT DE KANO EVENEENS OVER KOP...
NIET SLECHT! IK ZAL OOK EEN WOORDJE MEEPRATEN!
MIKE HOUDT HET KANON IN ZIJN STEVIGE ARMEN EN MIKT OP EEN KANO...
HIJ TREFT DOEL MAAR TUIMELT IN HET WATER...
'T VERVOLGT.
VOLGENDE DONDERDAG: MIKE NEEMT EEN EXTRA-BAD

De ANDEREN

KORTE INHOUD

Jaak Coenen en Mark Robeyns zijn met verlof te Koksijde. De jongens hebben veel belangstelling voor alles wat de zee aangaat. Een jacht, dat te Nieuwpoort voor anker ligt, intrigeert hen. Ze besloten zich aan boord van de « Giervalk » te wagen : in de kajuit vinden ze allerlei verdachte dingen, o.m. een logboek van de « Blue Frigate »...

De kast bevatte een vijftigtal Franse en Engelse boeken.

— Hm ! Wat is dat ? Jij kent wat Engels... Kun je dit ontcijferen ?

Jaak gaf aan Mark een dik boek. Mark liet de lichtstraal op het omslag vallen.

Over de ganse breedte van het boek, dat in groen linnen gebonden was, stonden de woorden : « Blue Frigate ».

— Blauw fregat, vertaalde Mark. Je moet zelfs geen Engels kennen om dit te verstaan. We zullen de inhoud eens bekijken...

Mark ging op de rand van een kooi zitten, nam de toorts en begon het boek te ontcijferen, dat met een klein, zenuwachtig handschrift gevuld was.

Jaak voelde zich overbodig. Hij besloot het onderzoek voort te zetten. Hij ontdekte een « bar » die goed voorzien was van hoge glazen en flessen met vreemde namen.

Hij nam een fles uit het rek en kwam ze in het licht van de toorts houden.

— Canadian Whisky, bromde hij. Zozo, nu is het Canada. Maar een fles bewijst niets... Wel, Mark, wat vertelt ons het boek ?

— Het is een logboek... « Blue Frigate » is de naam van een schip, waarvan hier het geschreven bewijs. Maar hoe komt dit logboek aan boord van de « Giervalk » ? Men spreekt van een zekere Jack, die van drinken houdt en een leuke kerel blijkt te zijn. Dit hanepotengeschrift is haast niet te ontcijferen. Vele woorden ontsnappen me.

— Niet slecht gevonden ! grinnikte Jaak. Ik zal tijdens de eerstkomende Engelse les hetzelfde uitvluchtje gebruiken.

— Goed, ging Jaak dan voort. Tracht het geheim te doorgronden. Ik zet mijn inventaris voort.

— En indien we ons op het « Blue Frigate » bevinden, waarvan de naam veranderd is, opperde Mark. Misschien is dit schip gestolen. Zekere details doen me veronderstellen...

— Wind je niet op, lees kalmpjes aan. Maar haast je toch, want... Kijk een schoonschrift : « Paard, boot, huis... De aarde is rond... » Hij bladerde voort : « De vogeltjes zingen de ganse dag. De vledermuis vliegt 's nachts. » Een tiental bladzijden verder las hij : « Nieuwpoort is een haven aan de Noordzee. Men vindt er vissersloepen. » Vreemd, bromde hij. Ik begrijp er al langer hoe minder van. Engelse en Franse boeken, een schoonschrift, een logboek...

— Van het « Blauw Fregat », onderbrak Mark, maar het zal ook wel van de « Giervalk » zijn.

— En hier dan, ging Jaak verder. Een kaart van West-Europa. Er werd een rode lijn getrokken, van het zuiden over het Kanaal en de Noordzee naar... Harwich.

— Harwich, zei je? Dat wordt hier in het logboek vernoemd !

— Er loopt ook een blauwe lijn van Harwich naar Nieuwpoort. Ik vind dit alles betrekkelijk verdacht. Even verder kijken... O !

Jaak had een andere deur opengestoten en stond nu voor hetgeen hem een televisie-ontvangstpost leek.

— Eigenaardig, een televisietoestel aan boord van een jacht. Och ja, men kan Rijsel hier ontvangen !

Hij draaide enkele knoppen om en plots verschenen lichtende lijnen op het scherm; de lijnen wemelden en trilden even door elkaar en dan werd een duidelijk beeld zichtbaar.

— Knap gedaan, grijnsde Mark. Ik ben er meer en meer van overtuigd dat wij ons op het « Blauw Fregat » bevinden. Hij spreekt over vier kooien van zestien meter lengte.

Het beeld op het scherm hield Jaak's aandacht gaande.

— Maar, zei hij, het lijkt wel of... ja het is alsof...

Hij bewoog een handvat en het beeld verplaatste zich, alsof een kamera een panoramische opname maakte.

— Ik begrijp er niets van. Het lijkt werkelijk of... maar nee, dat is niet mogelijk !

— Wat brom jij toch allemaal ?

— Men zou zeggen... Wacht even, ik wil zekerheid hebben !

Hij draaide zich om en klom de ladder op. Mark hief de toorts omhoog om hem voor te lichten, maar al wat hij nog zag waren twee voeten bovenaan de ladder.

— Hij is gek, zei hij bij zichzelf.

Mark las rustig door. Na enkele minuten hief hij echter zijn hoofd op en verlichtte nogmaals de ladder.

— Jaak ! riep hij half luid.

Als enig antwoord een volledige stilte. Mark stond op. Hij hoorde het water klotsen tegen de wand van de « Giervalk ».

Opeens was hij bang. In zijn geest hoopten zich allerlei verwarde ideeën op. Hij maakte zich ernstig ongerust, hij was heel alleen als indringer op een vreemd vaartuig !

— Jaak ! riep hij een weinig luider nu. Jaak, antwoord !

Hij ging een stap voorwaarts. Niet het minste geluid kwam uit de stuurhut. Hij hoorde niets dan het onuitstaanbaar geklots van het water tegen het hout van de boot.

('t Vervolgt)

Jacques LACHINS.

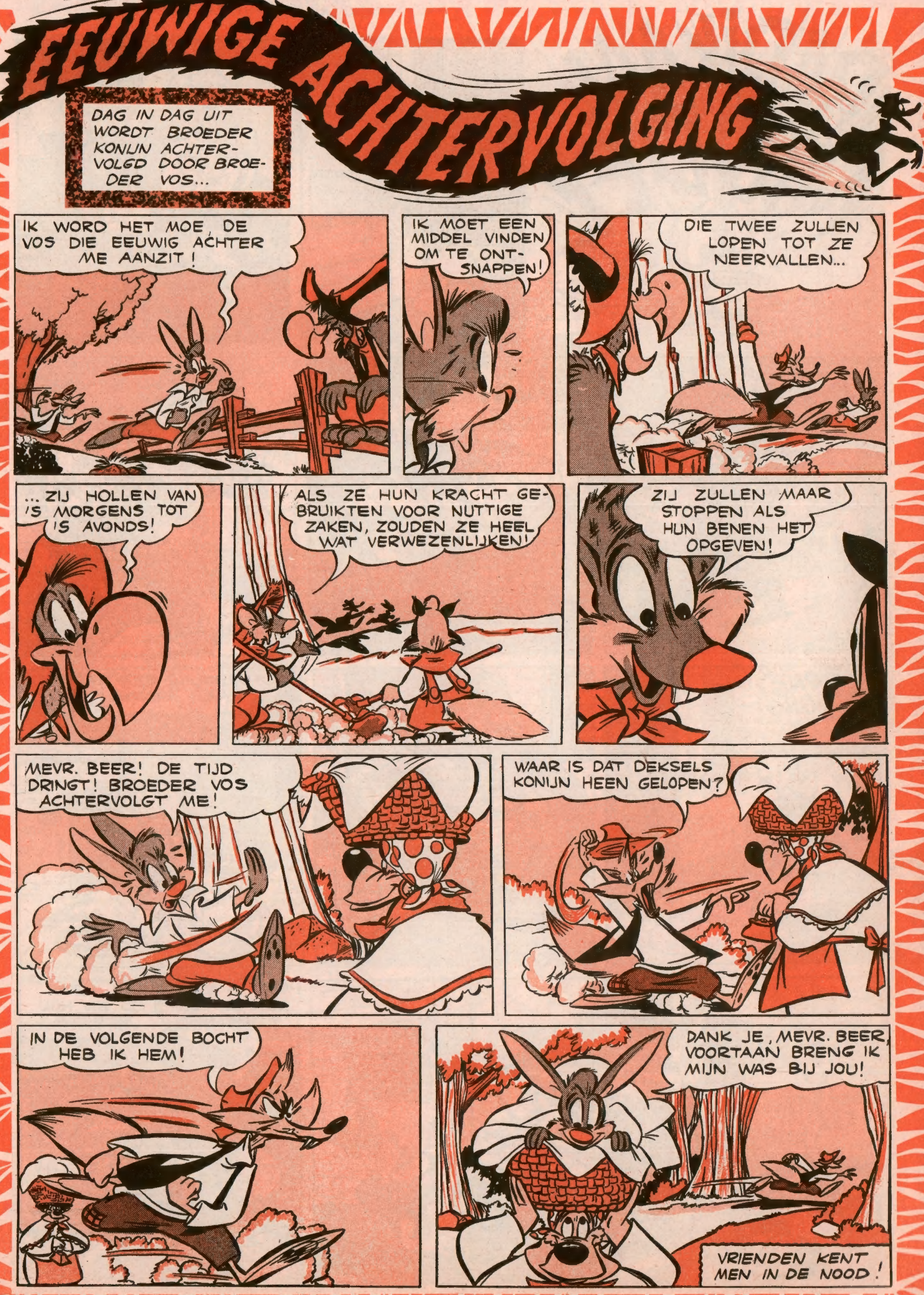

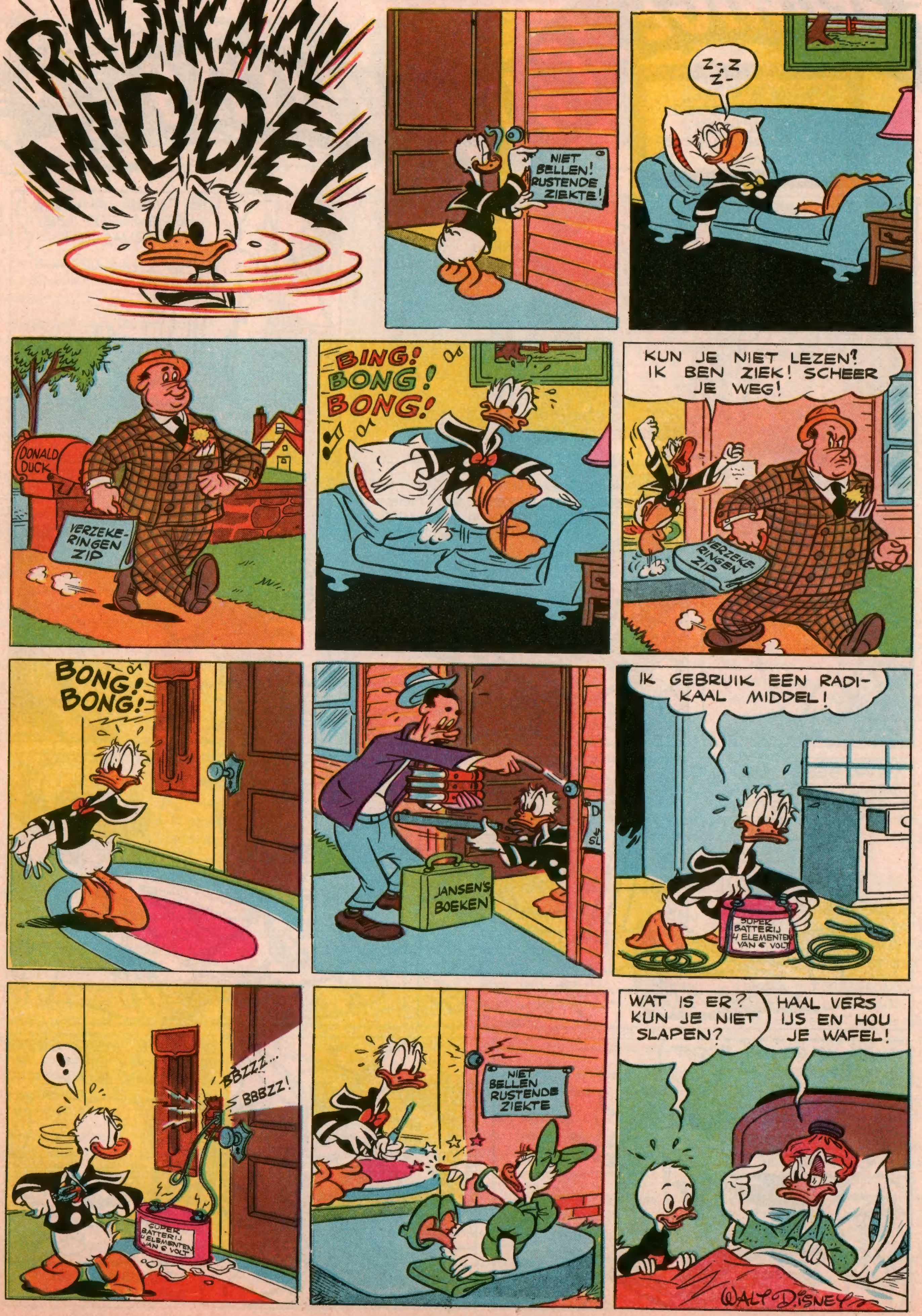

ONS COMPLEET VERHAAL

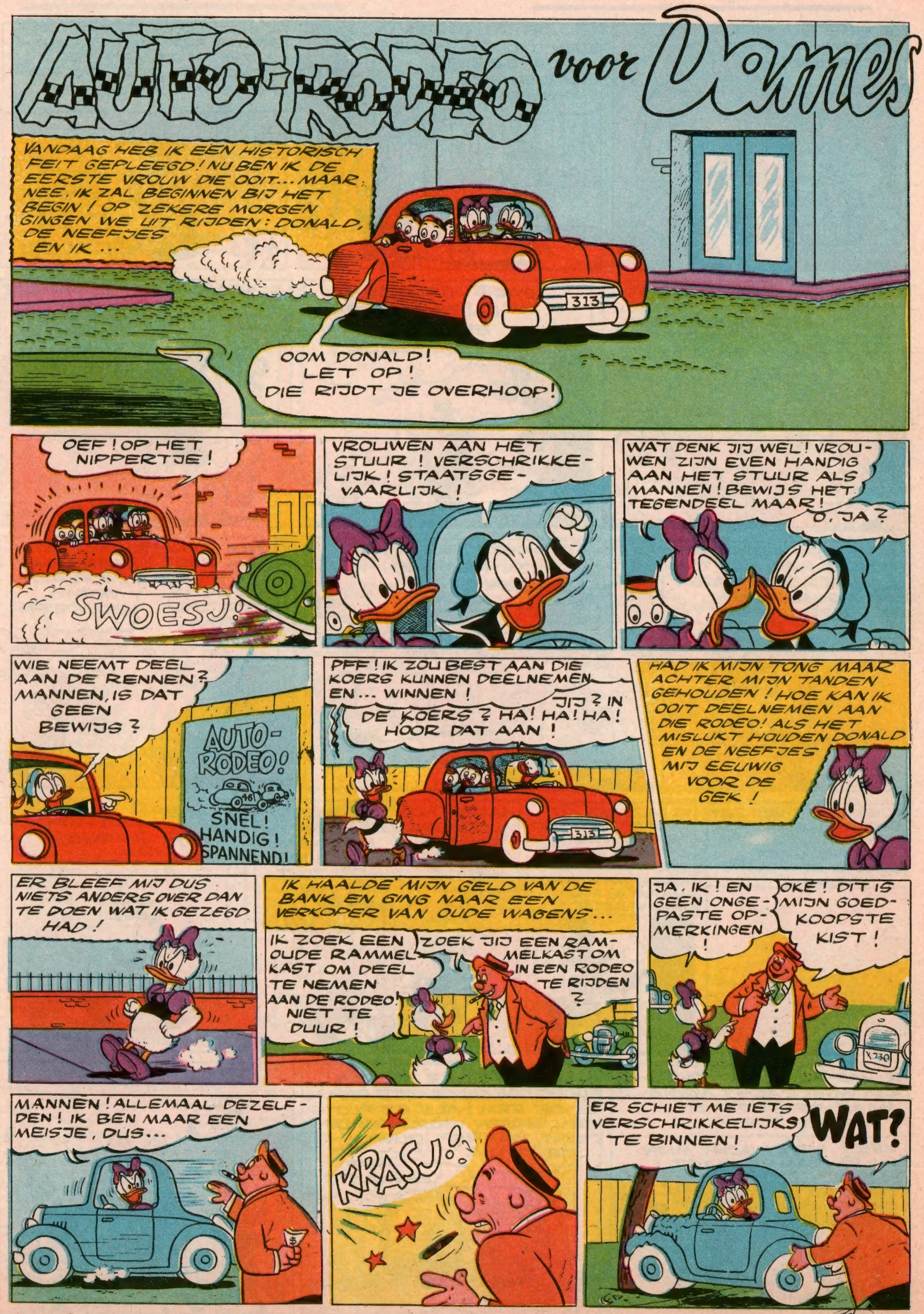

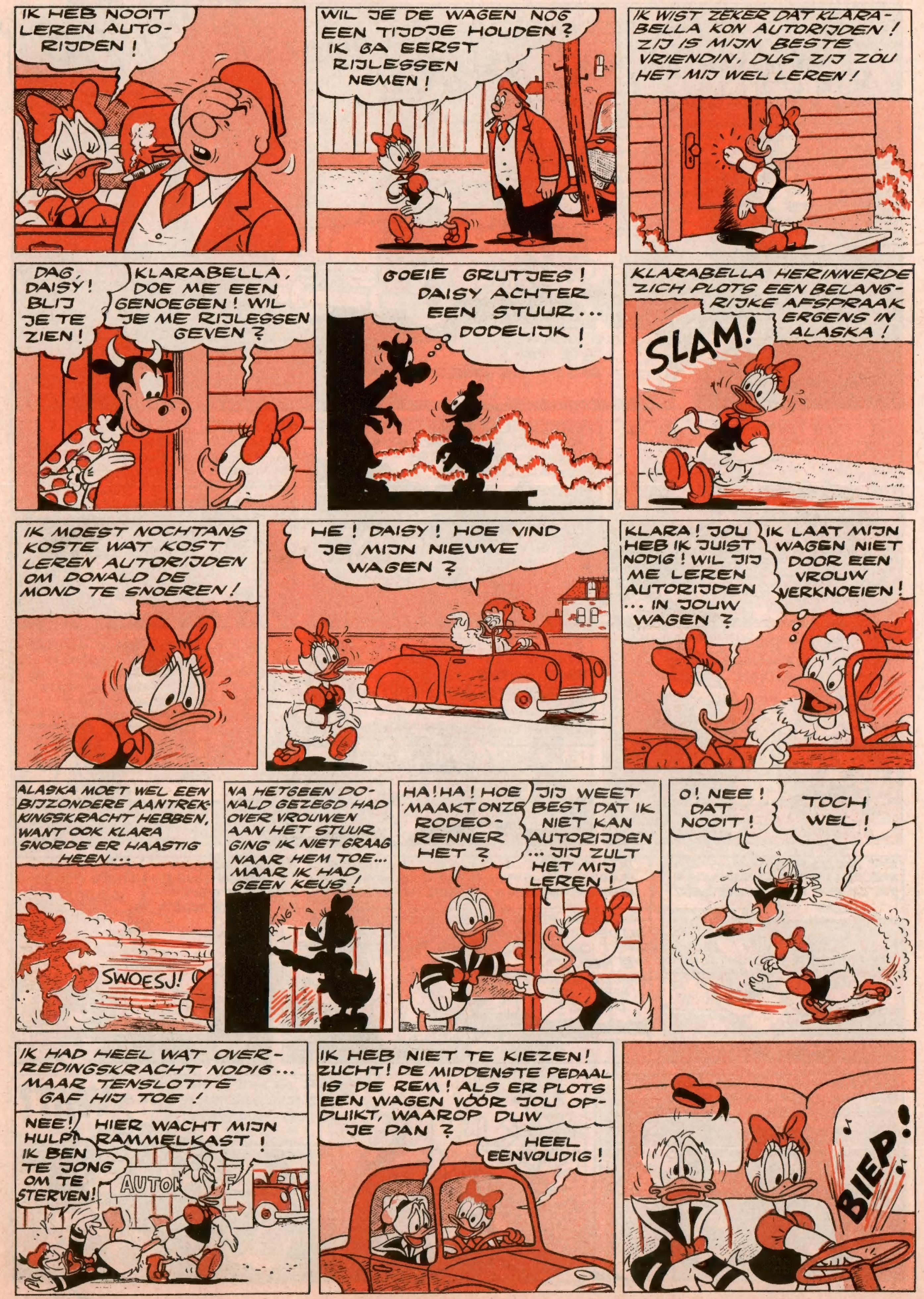
IK HEB NOOIT LEREN AUTO-RIJDEN !
WIL JE DE WAGEN NOG EEN TIJDJE HOUDEN ? IK GA EERST RIJLESSEN NEMEN !
IK WIST ZEKER DAT KLARA-BELLA KON AUTORIJDEN ! ZIJ IS MIJN BESTE VRIENDIN, DUS ZIJ ZOU HET MIJ WEL LEREN !
DAG, DAISY ! BLIJ JE TE ZIEN !
KLARABELLA, DOE ME EEN GENOEGEN ! WIL JE ME RIJLESSEN GEVEN ?
GOEIE GRUTJES ! DAISY ACHTER EEN STUUR... DODELIJK !
KLARABELLA HERINNERDE ZICH PLOTS EEN BELANG-RIJKE AFSPRAAK ERGENS IN ALASKA !
SLAM!
IK MOEST NOCHTANS KOSTE WAT KOST LEREN AUTORIJDEN OM DONALD DE MOND TE SNOEREN !
HE ! DAISY ! HOE VIND JE MIJN NIEUWE WAGEN ?
KLARA ! JOU HEB IK JUIST NODIG ! WIL JIJ ME LEREN AUTORIJDEN ... IN JOUW WAGEN ?
IK LAAT MIJN WAGEN NIET DOOR EEN VROUW VERKNOEIEN !
ALASKA MOET WEL EEN BIJZONDERE AANTREK-KINGSKRACHT HEBBEN, WANT OOK KLARA SNORDE ER HAASTIG HEEN...
SWOESJ!
NA HETGEEN DO-NALD GEZEGD HAD OVER VROUWEN AAN HET STUUR GING IK NIET GRAAG NAAR HEM TOE... MAAR IK HAD GEEN KEUS !
RING!
HA! HA! HOE MAAKT ONZE RODEO-RENNER HET ?
JIJ WEEET BEST DAT IK NIET KAN AUTORIJDEN ... JIJ ZULT HET MIJ LEREN !
O! NEE ! DAT NOOIT !
TOCH WEL !
IK HAD HEEL WAT OVER-REDINGSKRACHT NODIG... MAAR TENSLOTTE GAF HIJ TOE !
NEE! HULP! IK BEN TE JONG OM TE STERVEN!
HIER WACHT MIJN RAMMELKAST !
AUTO
IK HEB NIET TE KIEZEN! ZUCHT! DE MIDDENSTE PEDAAL IS DE REM ! ALS ER PLOTS EEN WAGEN VÓÓR JOU OP-DUIKT, WAAROP DUW JE DAN ?
HEEL EENVOUDIG !
BIEP!

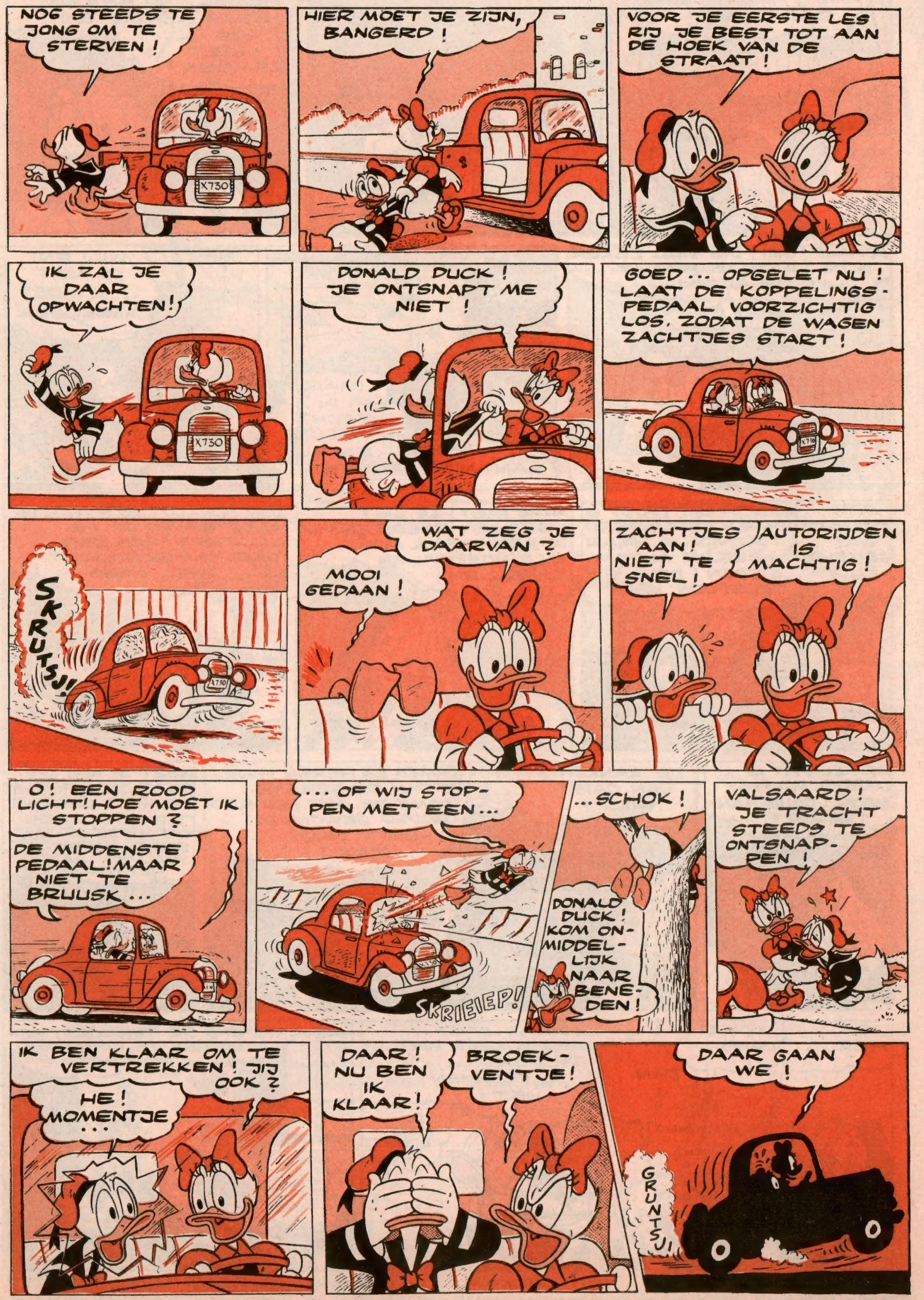
NOG STEEDS TE JONG OM TE STERVEN !
X730
HIER MOET JE ZIJN, BANGERD !
VOOR JE EERSTE LES RIJ JE BEST TOT AAN DE HOEK VAN DE STRAAT !
IK ZAL JE DAAR OPWACHTEN!
DONALD DUCK ! JE ONTSNAPT ME NIET !
GOED... OPGELET NU ! LAAT DE KOPPELINGS-PEDAAL VOORZICHTIG LOS, ZODAT DE WAGEN ZACHTJES START !
SKRUTSJ!
WAT ZEG JE DAARVAN ?
MOOI GEDAAN !
ZACHTJES AAN ! NIET TE SNEL !
AUTORIJDEN IS MACHTIG !
O! EEN ROOD LICHT! HOE MOET IK STOPPEN ?
DE MIDDENSTE PEDAAL! MAAR NIET TE BRUUSK...
... OF WIJ STOP-PEN MET EEN...
SKRIEIEP!
...SCHOK !
DONALD DUCK ! KOM ON-MIDDEL-LIJK NAAR BENE-DEN !
VALSAARD ! JE TRACHT STEEDS TE ONTSNAP-PEN !
IK BEN KLAAR OM TE VERTREKKEN ! JIJ OOK ?
HE ! MOMENTJE ...
DAAR ! NU BEN IK KLAAR !
BROEK-VENTJE !
DAAR GAAN WE !
GRUNTSJ!

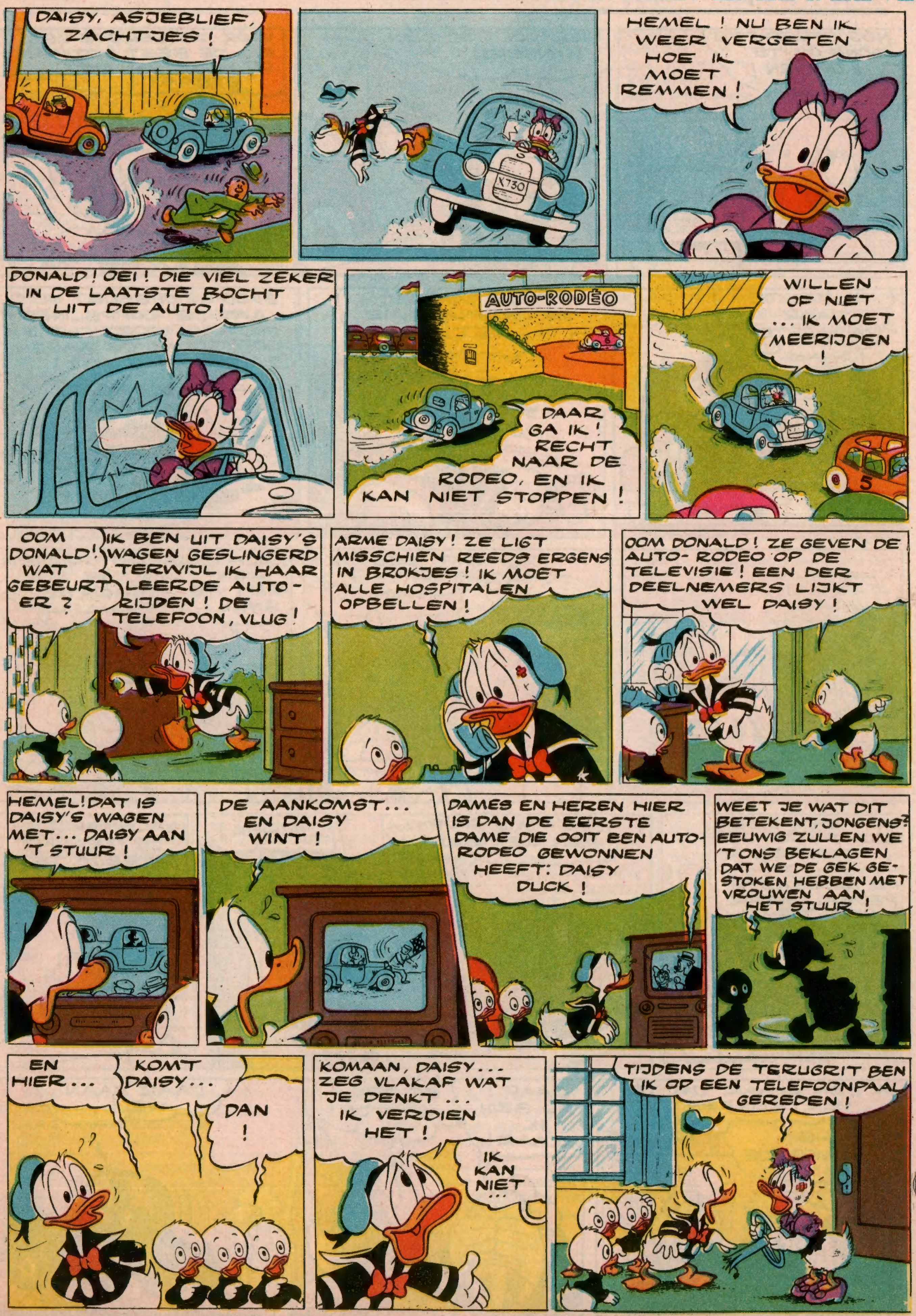

VOLGENDE DONDERDAG: **BOOMDOKTER**

ZIGZAGS

Kruiswoordraadsel

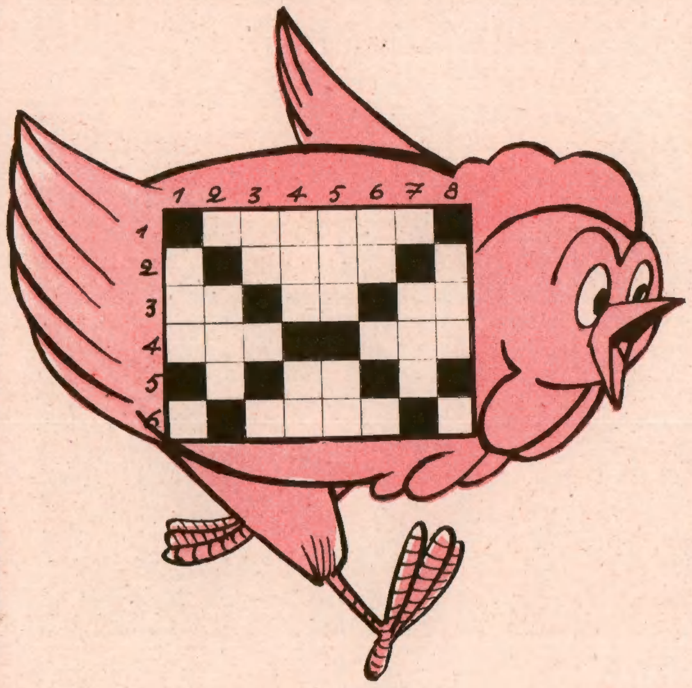

HORIZONTAAL

1. Het aanhoudend trekken.
2. Wegens.
3. Arreslede - Bijna « Nee » - Naar.
4. Halsdoek - Verkeerd.
5. Zonder nummer.
6. Niet warm.

VERTIKAAL

1. Ondiepte in het water.
2. Vlug.
3. Edward.
4. Gekuipt houten vat - Niet anders.
5. Roede - Op het ogenblik.
6. Aanwijzend voornaamwoord.
7. Timotheus.
8. Het snijdt.

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL Nr 373

Horizontaal : OPHAAL - BLIKTE - EA - TAS - RS - II - OTTERS - NIR.
Vertikaal : OBERON - PLASTI - HI - TR - AKTIE - ATAIR - LES - SI.

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

BEZOEKER : Arme man, waarom ben je hier?
GEVANGENE : Omdat ik geen kans zag om te ontsnappen!

(Jean Naessens, Hoboken-Antwerpen.)

★

— Mijnheer, ik kom u even vragen of u niets wil doen voor het aanleggen van ons nieuw kerkhof?
— Zeker, beste man, als ik dood ben kom ik bij u!

(Een Mickey-vriendje uit Gent dat zijn naam vergat op te geven.)

★

Jef en Piet, twee gekken, trekken door de woestijn. Plots steekt een zandstorm op en Piet hoort een motor ronken.
— Wat gebeurt er? vraagt hij Jef.
— Niets bijzonders, is het antwoord, ik probeer het zand op te zuigen met de stofzuiger!

(Rock Franklin, Grimde.)

MICKEY AVIA CLUB

Het aantal leden van MICKEY-AVIA-Club groeit gestadig. Als je je ook voor de Modelluchtvaart en de Schaalmodelbouw interesseert, word dan lid van onze vliegclub « Avia ». De lidmaatschapskaart wordt je GRATIS toegezonden. Aanvragen : MICKEY-AVIA, Hopstraat 47, Brussel.

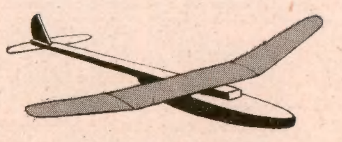

Hierboven zie je de « **WIZARD** » afgebeeld. Het is een allerleukst toestelletje waaraan beginners in de schaalmodelbouw veel plezier zullen beleven. Het is immers makkelijk te bouwen en... de « Wizard » zweeft keurig! De bouwdoos, kompleet met lijm en al, kost 30 fr.

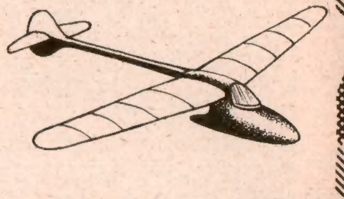

Hierboven is een toestel voor beginners afgebeeld. Zijn naam? De « **JEEP** ». Nog een alleraardigst model, met cockpit en al. En wat kost de volledige bouwdoos van de « Jeep »? Je kunt er beslist met je spaarpotje bij : 35 fr. « Wizard » en « Jeep » behoren als tweelingbroers bij elkaar.

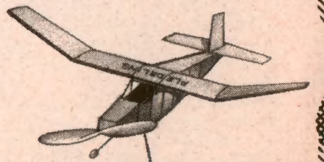

Een derde toestel : de « **FLEDGLING** ». Een zwever met schroef, cockpit en... rubbermotor. Vleugelspan : 60 cm. Wie de « Wizard » en de « Jeep » samengebouwd heeft, moet beslist de « Fledgling » aanpakken. Het zal hem lukken! En het is zo'n fijn toestel! De bouwdoos kost 50 fr.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop aan de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

PRETTIG NAAMFEEST

5-12 : H. SABBAS
6-12 : H. NIKOLAAS
7-12 : H. AMBROSIUS
8-12 : O.L.V. Onbevl. Ontv.
9-12 : H. PETRUS
10-12 : H. VALERIUS
11-12 : H. DANIEL

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—
Luchtp. :	Idem +	posttarief	luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1957. COPYR. WALT DISNEY

DE GROTE TREINROOF

KORTE INHOUD

De direkteur van de « Tankburg Cinder City and Pacific Railway » en zijn stokers, Mickey en Dingo, hebben naamloze versjes ontvangen waarin doodsbedreigingen geuit worden. Zij worden aangemaand de uitbating van de spoorweg op te geven. Deze leidt naar een mijn die toebehoort aan Oma Duck.

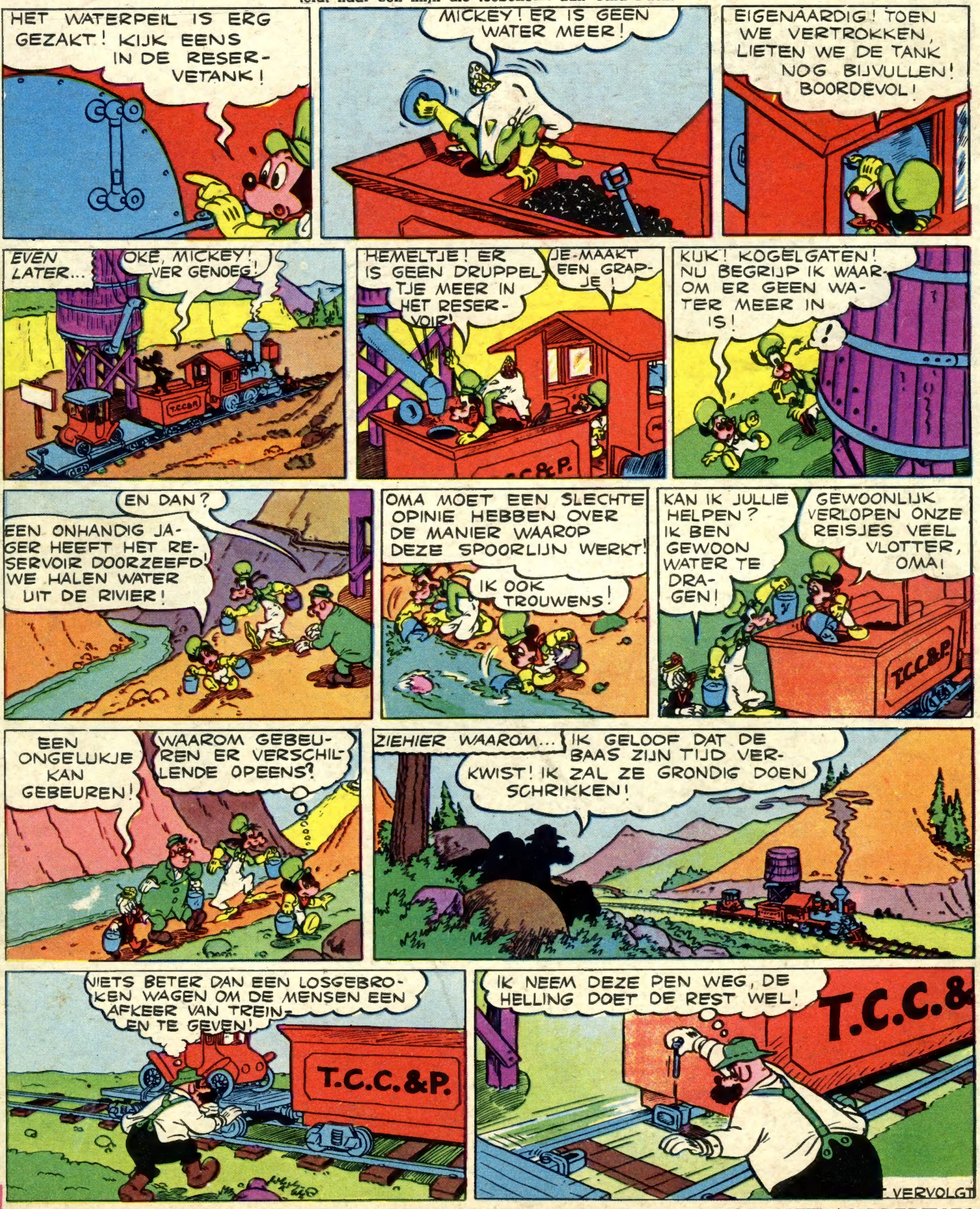

VOLGENDE DONDERDAG: **OP HET NIPPERTJE!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.